VIII kadencja

SEJM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

KANCELARIA SEJMU
Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ **Komisji Polityki Społecznej i Rodziny (nr 89)**

z dnia 13 września 2017 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji Polityki Społecznej i Rodziny (nr 89)

13 września 2017 r.

Komisja Polityki Społecznej i Rodziny, obradująca pod przewodnictwem poseł **Urszuli Ruseckiej (PiS)**, zastępcy przewodniczącej Komisji, rozpatrzyła:

– pierwsze czytanie rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (druk nr 1788),

– pierwsze czytanie rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (druk nr 1799).

W posiedzeniu udział wzięli: **Marcin Zieleniecki** podsekretarz stanu w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej wraz ze współpracownikami, **Kamil Tokarz** naczelnik w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych wraz ze współpracownikami, **Anna Garbowska** wicedyrektor Biura Świadczeń w Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, **Dorota Dela** ekspert w Business Centre Club, **Marcin Szyszkiewicz** specjalista w Państwowym Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Brygida Śliwka, Dariusz Lipski, Małgorzata Cholewa** – z sekretariatu Komisji w Biurze Komisji Sejmowych, **Urszula Sęk, Robert Durlik, Aleksandra Wolna-Bek** – legislatorzy z Biura Legislacyjnego.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Dzień dobry. Witam państwa bardzo serdecznie na posiedzeniu Komisji Polityki Społecznej i Rodziny. Witam pana ministra Marcina Zielenieckiego wraz ze współpracownikami. Witam pana ministra Jana Mosińskiego, byłego członka naszej Komisji. Stwierdzam kworum. Porządek dzienny został państwu doręczony. Czy ktoś jest przeciwny wobec zaproponowanego porządku dziennego posiedzenia? Nie słyszę. Stwierdzam, że Komisja przyjęła porządek posiedzenia. Przystępujemy do jego realizacji.

Pierwszy punkt dotyczy pierwszego czytania rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, druk nr 1788. Proszę wnioskodawcę, pana ministra rodziny, pracy i polityki społecznej, o przedstawienie projektu ustawy.

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Rodziny Pracy i Polityki Społecznej Marcin Zieleniecki:

Pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, projekt ustawy został przyjęty przez Radę Ministrów w dniu 31 lipca 2017 r. Jeżeli chodzi o założenia projektu, ma on dwa cele. Oba są związane z instytucją przejścia na emeryturę z urzędu przez osobę, która, przed osiągnięciem wieku emerytalnego, była uprawniona do pobierania renty z tytułu niezdolności do pracy. Przypominam, że instytucja została wprowadzona do polskiego porządku prawnego na mocy ustawy nowelizacyjnej z 2005 r. i weszła w życie 1 stycznia 2006 r. Zakłada ona, iż osoba uprawniona, która pobierała rentę z tytułu niezdolności do pracy i w tym okresie osiągnęła wiek emerytalny, staje się z urzędu uprawniona do pobierania emerytury, bez potrzeby składania odpowiedniego wniosku. Zmienia swój status z rencisty na emeryta. Można powiedzieć, że wprowadzając do ustawy instytucję prze-

chodzenia ze statusu rencisty do statusu emeryta z urzędu, zapomniano o dwóch kwestiach. Zostały one zdiagnozowane w trakcie przeglądu emerytalnego, który był przeprowadzany w naszym resorcie w 2016 r. Jedna z kwestii dała o sobie znać przy okazji tegorocznej waloryzacji świadczeń emerytalno-rentowych, której towarzyszyło podwyższenie kwot najniższych świadczeń, w sposób dalej idący, niż wynikało ze wskaźników waloryzacji. Co mam na myśli? Przypominam, że ustawa z grudnia 2016 r., określająca zasady waloryzacji świadczeń emerytalno-rentowych, która została przeprowadzona 1 marca 2017 r., zakładała, iż najniższe świadczenia rentowe oraz emerytalne zostaną podniesione odpowiednio do kwoty 1000 zł w przypadku emerytury i renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy oraz do kwoty 750 zł w przypadku renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy. Kluczową sprawą jest tutaj kwestia zakresu podmiotowego prawa do najniższego świadczenia emerytalnego, gwarantowanego ustawowo. Ta zasada obowiązuje od wielu lat. Gwarancję do uzyskania najniższego świadczenia emerytalnego posiadają osoby, które osiągnęły staż ubezpieczeniowy, czyli łączną liczbę lat składkowych i nieskładkowych, wynoszący obecnie 22 lata dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Od 1 października zostanie obniżony minimalny staż dla kobiet do 20 lat. Problemem jest, że część osób uprawnionych do pobierania renty z tytułu niezdolności do pracy, która przejdzie na emeryturę z urzędu, nie ma osiągniętego minimalnego stażu uprawniającego do najniższego świadczenia emerytalnego. Dopóki wzrost najniższych świadczeń emerytalno-rentowych postępował równolegle, w takim samym zakresie, w jakim mieliśmy do czynienia z waloryzacją procentową, określoną w ustawie emerytalno-rentowej, problem nie występował, gdyż kwoty najniższych świadczeń rosły tak samo, jak świadczeń objętych mechanizmem waloryzacji. Jak powiedziałem, 1 marca 2017 r. wzrost kwot najniższych świadczeń był znaczniejszy, niż wynikało to ze wskaźników waloryzacji. Okazało się, że gwarancja została od dawna wpisana w ustawie i nie obejmuje rencistów, którzy nie osiągnęli wspomnianego minimalnego stażu. Sprawa może dotyczyć około 105 tys. osób. Można powiedzieć, że projekt ustawy obejmuje emerytów, wcześniej pobierających rentę z tytułu niezdolności do pracy, gwarancją uzyskania najniższego świadczenia emerytalnego, bez względu na długość okresu składkowego i nieskładkowego, jaki udało się osiągnąć przed nabyciem prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Projekt ustawy zakłada, że wyrównanie nastąpi przy okazji najbliższej waloryzacji świadczeń emerytalno-rentowych, czyli 1 marca 2018 r., jednak rekompensata będzie od 1 marca 2017 r. Różnica zostanie zrekompensowana ubezpieczonym. To jest jeden z elementów dyskutowanego dzisiaj projektu ustawy.

Drugi element dotyczy ewidentnej luki, która przez wiele lat występowała w systemie ubezpieczenia emerytalnego. Przedstawiłem już istotę zmiany, wprowadzonej w 2005 r., natomiast problem polega na tym, że zapomniano wówczas wdrożyć do ustawy emerytalno-rentowej przepisu, wykluczającego możliwość ubiegania się o rentę z tytułu niezdolności do pracy przez osobę, która osiągnęła wiek emerytalny lub ma prawo do emerytury. Jest to ewidentna luka. Ograniczono się wówczas do wprowadzenia zapisu mającego zastosowanie jedynie do osób, które przed osiągnięciem wielu emerytalnego nabyły prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy, ale zabrakło przepisu uniemożliwiającego ubieganie się przez emeryta o rentę z tytułu niezdolności do pracy po osiągnięciu wieku emerytalnego. Mamy do czynienie z nierównym traktowaniem. Jest to ewidentna luka w systemie, więc ją naprawiamy i konsekwentnie przyjmujemy, że po osiągnięciu wieku emerytalnego nie ma możliwości pobierania renty z tytułu niezdolności do pracy, ani ubiegania się o nią. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Dziękuję. Otwieram dyskusję. Czy ktoś z państwa posłów chce zabrać głos? Bardzo proszę, pani poseł Barbara Bartuś.

Poseł Barbara Bartuś (PiS):

Panie ministrze, moje pytanie dotyczy najważniejszej części, czyli wyrównania waloryzacji emerytury i renty od 1 marca 2017 r. To oznacza, że nie będzie już emerytów pobierających świadczenie w kwocie niższej niż 1000 zł lub poniżej 750 zł, jeżeli chodzi o osoby, które otrzymywały renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy. Często w wypo-

wiedziach pojawia się słowo „poprawiamy". Uprzedzając atak, poproszę o ponowne, dokładne wyjaśnienie, czyj błąd poprawiamy? To nie jest nasz błąd, ale pochodzi on z ustawy, uchwalonej 1 lipca 2005 r. Stąd wynikają wszystkie problemy i przez lata ludzie nie zostali odpowiednio zakwalifikowani. Nie dotyczy to nawet ośmioletnich rządów Platformy Obywatelskiej i naszych dwuletnich, ale jeszcze z wcześniejszego okresu. To jest błąd pochodzący sprzed kilkunastu lat.

Podsekretarz stanu w MRPiPS Marcin Zieleniecki:

Pani poseł, jeśli mam syntetycznie, w kilku zdaniach określić istotę propozycji, powiem, że polega ona na rozszerzeniu zakresu podmiotowego prawa do pobierania najniższego świadczenia emerytalno-rentowego, określonego w ustawie. Od wielu lat, od 1 stycznia 2006 r., gwarancja nie obejmowała osób uprawnionych do renty z tytułu niezdolności do pracy, które przeszły na emeryturę, a nie osiągnęły wcześniej minimalnego stażu, wynoszącego, jak powiedziałem, 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zatem, istotą zmiany jest rozszerzenie gwarancji najniższego świadczenia emerytalnego.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Dziękuję. Czy ktoś z państwa chce zabrać głos w tym temacie? Bardzo proszę, pani przewodnicząca.

Poseł Marzena Okła-Drewnowicz (PO):

Chcę dopytać pana ministra. Rozumiem, że najniższe świadczenie wzrosło od marca do kwoty 1000 zł. Gdybyśmy tego nie przyjęli, powstałaby luka. Osoby przechodzące z renty na emeryturę nie byłyby objęte najniższym świadczeniem. Wcześniej najniższe świadczenie nie było znacząco określone, stąd nie pojawiała się różnica i potrzeba nowelizacji. Czy dobrze to rozumiem?

Poseł Barbara Bartuś (PiS):

Pani przewodnicząca, chcę dopowiedzieć, że ludzie nie mieli świadomości, ale otrzymywali niższe świadczenia, dlatego pojawiały się pytania. Dziękuję przedstawicielom ministerstwa za poprawę błędnej sytuacji istniejącej przez lata. W chwili, kiedy emerytura i waloryzacja były niskie, nie odczuwało się problemu. Nastąpił on wówczas, gdy waloryzacja stała się znacząca i podniesiono najniższe emerytury. One nie są wysokie, ale podwyżka była niemała i dlatego osoby znacząco ją odczuły. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Panie ministrze, bardzo proszę.

Podsekretarz stanu w MRPiPS Marcin Zieleniecki:

Pani przewodnicząca, pani poseł, jak powiedziałem, luka występowała od 1 stycznia 2006 r., ale dała o sobie znać przy okazji tegorocznej waloryzacji świadczeń emerytalno -rentowych. Kiedy przeprowadzaliśmy waloryzację mieszaną, omawiany element nie dał o sobie znać, dlatego, że najniższe świadczenia emerytalno-rentowe nie rosły kwotowo, ale procentowo. Element nie dawał o sobie znać do momentu tegorocznej waloryzacji. Rozeszły się nam kwoty najniższych świadczeń emerytalnych pobieranych przez osoby, które osiągnąwszy wiek emerytalny nie były uprawnione do renty z tytułu niezdolności do pracy i osoby, które były wcześniej uprawnione do renty, a nie miały wymaganego stażu. W drugim przypadku, osoby były objęte jedynie gwarancją otrzymania najniższego świadczenia rentowego. Przepis ten nadal obowiązuje, ale w sytuacji zmiany statusu z rencisty na emeryta, gwarancję ocenialiśmy przez pryzmat przepisu dotyczącego najniższej emerytury. Warunkiem gwarancji do uzyskania najniższego świadczenia emerytalnego jest nadal spełnienie minimalnych wymagań stażowych. Zatem, naprawiamy błąd.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Dziękuję. Czy ktoś z państwa chce jeszcze zabrać głos? Nie słyszę. Zamykam dyskusję. Stwierdzam zamknięcie pierwszego czytania. Stwierdzam, że nie zgłoszono wniosku o wysłuchanie publiczne. Przechodzimy zatem do rozpatrzenia projektu.

Czy są uwagi do tytułu projektu? Nie słyszę. Komisja przyjęła tytuł ustawy.

Czy są uwagi do art. 1? Czy ktoś jest przeciwny wobec przyjęcia art. 1? Nie słyszę. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 1.

Czy są uwagi do art. 2? Czy ktoś jest przeciwny wobec przyjęcia art. 2? Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 2.

Czy są uwagi do art. 3? Nie słyszę. Czy ktoś jest przeciwny wobec przyjęcia art. 3? Nie słyszę. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 3.

Czy są uwagi do art. 4? Nie słyszę. Czy ktoś jest przeciwny wobec przyjęcia art. 4? Nie słyszę. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 4.

Czy są uwagi do art. 5? Nie słyszę. Czy ktoś jest przeciwny wobec przyjęcia art. 5? Nie słyszę. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 5.

Proponuję, aby Komisja upoważniła przedstawicieli Biura Legislacyjnego do dokonania korekt redakcyjnych w projekcie ustawy. Proponuję przegłosowanie całości projektu ustawy. Kto z pań i panów posłów jest za pozytywnym zaopiniowaniem projektu ustawy? (21) Kto jest przeciwny? (0) Kto wstrzymał się od głosu? (0) Stwierdzam, że Komisja pozytywnie, jednogłośnie zaopiniowała projekt ustawy.

Czy ktoś z pań i panów posłów zgłasza wątpliwość co do zgodności projektu ustawy z prawem Unii Europejskiej? Nie słyszę. Stwierdzam, że nie istnieje wątpliwość co do zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej. Pozostał nam wybór posła sprawozdawcy. Proponuję, aby została nim pani Barbara Bartuś. Czy pani poseł się zgadza? Czy ktoś jest przeciwny wobec tej kandydatury? Nie słyszę. Wybraliśmy posła sprawozdawcę powyższego projektu. Bardzo dziękuję.

Przechodzimy do drugiego punktu dzisiejszego porządku obrad: pierwsze czytanie rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych, druk nr 1799. Bardzo proszę wnioskodawcę, pana ministra Marcina Zielenieckiego, o przedstawienie projektu ustawy.

Podsekretarz stanu w MRPiPS Marcin Zieleniecki:

Pani przewodnicząca, szanowna Komisjo. Projekt ustawy ma na celu unormowanie trybu i zasad dofinansowania ze środków funduszu wypadkowego działalności związanej z zapobieganiem wypadkom przy pracy i chorobom zawodowym. Od kilku lat Zakład Ubezpieczeń Społecznych realizuje zadania w zakresie prowadzenia prewencji wypadkowej, czyli finansowania działalności, której zadaniem jest zapobieganie wypadkom przy pracy i chorobom zawodowym. Zakład Ubezpieczeń Społecznych jest do tego zobowiązany poprzez art. 37 ust. 2 pkt 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych. Regulacja zawarta w ustawie jest bardzo enigmatyczna, dlatego, że ogranicza jedynie do wskazania, że do zadań ZUS należy finansowanie działalności, tzw. prewencji wypadkowej. Natomiast, brakuje w ustawie przepisów dotyczących bardziej szczegółowych kwestii.

Można powiedzieć, że zakres działalności, jaką ZUS prowadzi od kilku lat, uległ ogromnemu rozwojowi. W 2013 r. środki przeznaczone na dofinansowywanie prewencji wypadkowych, czyli działań podejmowanych przez pracodawców w celu zapobiegania wypadkom przy pracy i chorobom zawodowym, były na poziomie 300 tys. zł. W roku 2016 działalność rozrosła się osiągając poziom 55 mln zł. Liczba projektów, które zostały sfinansowane w tym okresie, wzrosła z 7 w 2013 r. do 700 w 2016 r., czyli stukrotnie. Mamy do czynienia z finansowaniem następujących przedsięwzięć: planowanych, projektowanych, realizowanych przez prywatne podmioty, płatników składek na ubezpieczenia wypadkowe. Są one finansowane ze środków publicznych pochodzących ze składek na ubezpieczenie wypadkowe. Doszliśmy do wniosku, że zachodzi potrzeba doprecyzowania przepisów, które określałyby zasady finansowania prewencji wypadkowej. Projekt ustawy, który mam przyjemność przedstawiać Wysokiej Komisji, proponuje powyższe rozwiązania.

Przedstawię elementy nowej regulacji. Pierwszy ważny element to określenie kwoty wydatków na prewencję wypadkową na poziomie 1% należnych składek na ubezpieczenie wypadkowe, przewidzianej w planie finansowym Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Po drugie, określenie zasad konkursu o dofinansowanie dla płatnika składek działań skierowanych na utrzymanie zdolności do pracy przez cały okres aktywności zawodowej. Konkurs będzie prowadzony i realizowany przez prezesa ZUS. Po trzecie, określenie maksymalnej wysokości dofinansowania. Po czwarte, określenie zasad usta-

lania i ogłaszania regulaminu konkursu przez prezesa ZUS. Kolejny element to warunki, które musi spełnić płatnik składek, aby ubiegać się o dofinansowanie w ramach konkursu. Następny element to określenie zasad oceny formalnej wniosku przez ZUS. Pozostałe elementy – określenie zasad oceny merytorycznej projektu przez odpowiednią, zewnętrzną instytucję, określenie trybu odwołania się przez płatnika składek od decyzji o rekomendowaniu danego projektu, wskazanie podmiotu wspomagającego Zakład w realizacji działalności i określenie zasad finansowania, określenie zasad współpracy pomiędzy Zakładem, a instytucją wspomagającą ZUS przy realizowaniu zadań.

Proponowane rozwiązania mają charakter porządkujący. Chodzi o uszczegółowienie nadmiernie enigmatycznej regulacji, zawartej w ustawie wypadkowej. Rozwiązania nie powodują żadnych dodatkowych skutków finansowych. Wszystkie wydatki mieszczą się w ramach środków przeznaczonych na dofinansowanie działań, skierowanych na utrzymanie zdolności do pracy przez cały okres aktywności zawodowej. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Dziękuję. Otwieram dyskusję. Pierwsza w kolejności zabierze głos wiceprzewodnicząca Bożena Borys-Szopa, bardzo proszę.

Poseł Bożena Borys-Szopa (PiS):

Dziękuję. Myślę, że moje wystąpienie będzie w imieniu wszystkich posłów zasiadających w Radzie Ochrony Pracy przy Sejmie RP, która od wielu lat sygnalizowała potrzebę powiększenia działalności prewencyjnej, przeciwdziałającej nie tylko wypadkom przy pracy, ale przede wszystkim, lub także, chorobom zawodowym występującym w miejscu pracy. To są działania niezwykle oczekiwane. Wielokrotnie na posiedzeniach Rady Ochrony Pracy, ale również na plenarnych posiedzeniach Sejmu, szczególnie podczas prezentowania sprawozdań Głównego Inspektora Pracy, parlamentarzyści zwracali uwagę, że nie wystarczy nadzór i kontrola, potrzebne są działania prewencyjne. Nowelizacja ustawy o państwowej inspekcji pracy dała również temu organowi możliwości działania prewencyjnego, promującego dobre zachowanie. Myślę, że rozwiązania, proponowane przez ministerstwo, są oczekiwane. Bardzo się cieszę, że przypadł nam w udziale zaszczyt pracowania nad tą nowelizacją.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Dziękuję. W kolejności zgłoszenia – pani poseł Ewa Tomaszewska.

Poseł Ewa Tomaszewska (PiS):

14 kwietnia 1997 r. zostało podpisane w Komisji Trójstronnej porozumienie dotyczące reformy systemu ubezpieczeń społecznych. W ramach reformy przewidziano także zmianę systemu ubezpieczeń z tytułu wypadku przy pracy i chorób zawodowych. Wówczas, z inicjatywy „Solidarności", została wprowadzona zmiana polegająca na zróżnicowaniu składki ubezpieczeniowej w zależności od zagrożeń, w szczególności liczby osób pracujących w niebezpiecznych miejscach oraz liczby wypadków ciężkich i śmiertelnych. Okazało się, że zmiany dały bardzo dobre rezultaty. W obecnej chwili fundusz, z którego realizowane są ubezpieczenia jest jedynym, radzącym sobie z finansowaniem wypłat. Od początku funkcjonowania nowego systemu, z funduszu przeznacza się istotne kwoty na zapobieganie wypadkom. W Komisji Trójstronnej wielokrotnie była zwracana uwaga, że środki przeznaczone na prewencję są zbyt małe. Partnerzy społeczni sugerowali, aby więcej pieniędzy przeznaczać na prewencję, ponieważ dzięki temu unikamy nie tylko wydatków, ale również skutków osobistych, bardzo przykrych dla pracowników. Wzrost liczby programów prewencyjnych jest bardzo pocieszającym faktem, gdyż to oznacza, że znaczna część osób nie uległa wypadkowi przy pracy. Wysoka liczba programów wskazuje na potrzebę uregulowania trybu organizacji wypłat na takie cele. Popieram kierunek zmian. Podobnie jak moja przedmówczyni, uważam, że zaszczytem jest pracować nad tą ustawą. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Dziękuję. Bardzo proszę, pani poseł Katarzyna Mrzygłocka.

Poseł Katarzyna Mrzygłocka (PO):

Jak już powiedziała pani poseł Borys-Szopa, projekt jest szczególnie bliski członkom Rady Ochrony Pracy. Bardzo się cieszę, że jest on kontynuowany i coraz większe środki są na niego przeznaczane. Doskonale pamiętam rozpoczęcie jego budowy i jakie problemy były w pierwszych latach, gdy ZUS zaczął go realizować.

Mam pytanie do pana ministra. W zależności od wielkości zakładu pracy, różna jest wysokość dofinansowania projektu. Rozumiejąc fakt, których firm jest najwięcej na naszym rynku, ale także pamiętając, jakie projekty były realizowane i przynosiły efekty, czy nie uważa pan, że dla firm zatrudniających powyżej 250 osób, wskaźnik dofinansowania jest trochę za niski?

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Dziękuję. Chcę również dopytać. Rozumiem, że przeznaczana kwota pochodzi z 1%. Proszę przypomnieć, jaka była poprzednia kwota i z czego wynikała? Pan minister powiedział, że wzrastała. Czy była od czegoś zależna, czy z roku na rok ustalano ją wedle uznania?

Podsekretarz stanu w MRPiPS Marcin Zieleniecki:

Pani przewodnicząca, szanowni państwo, zacznę od drugiego pytania. W 2013 r. po raz pierwszy z funduszu wypadkowego zostały skierowane środki na realizację zadania, jakim jest prewencja wypadkowa. Można powiedzieć, że program zaczął wówczas po raz pierwszy funkcjonować. Przepisy, które wprowadziły możliwość finansowania prewencji wypadkowej ze środków funduszu, przewidywały jednak stopniowy wzrost puli środków przeznaczonych na jej finansowanie. W roku 2013 kwota była określona na poziomie od 0,5% należnych składek na ubezpieczenie wypadkowe, przewidzianych w planie finansowym FUS. W roku 2014 określono pułap na poziomie od 0,65% do 1%, w 2016 r. od 0,8% do 1%, a od 1 stycznia 2017 został osiągnięty docelowy poziom, tj. 1% należnych składek na ubezpieczenie wypadkowe. Mogę podać kwoty nominalne.

Jeżeli chodzi o pytanie pani poseł, to jest konstrukcja wpisująca się w dotychczasowe założenia ustawy wypadkowej. Przypominam, że zależność między wydatkami z funduszu wypadkowego oraz wysokością przychodów funduszu, a poziomem ryzyka wystąpienia wypadku przy pracy lub choroby zawodowej, występuje już w ustawie. Mam na myśli zasadę różnicowania wysokości składek na ubezpieczenia wypadkowe. Przypominam, że miara wielkości pracodawcy, płatnika składek, mierzona przez pryzmat liczby zatrudnianych pracowników, wpływa również na zasady ustalania stopy procentowej składnika. W przypadku niewielkiej liczby pracowników, stosujemy uproszczony sposób ustalania stopy procentowej składki. Jeśli mamy do czynienia z większą liczbą pracowników, rzeczywiście, przyglądamy się poziomowi zagrożenia zawodowego, w jakich świadczona jest praca. To znajduje odzwierciedlenie w zasadach ustalania wysokości stopy procentowej składki. Mamy do czynienia z podobnym rozwiązaniem. Można powiedzieć, że im większa liczba zatrudnionych pracowników, tym większy jest wkład do funduszu wypadkowego. Chodzi o powiązanie poziomu dofinansowania z wkładem w postaci globalnej kwoty składek na ubezpieczenie wypadkowe, jaką odprowadza pracodawca. Chcemy, aby instrumenty prewencji, zapobiegania wypadków przy pracy i chorób zawodowych w większym stopniu miały zastosowanie u małych pracodawców, u których mamy do czynienia z uproszczeniem zasad ustalania kwoty procentowej składek na ubezpieczenie wypadkowe. Przypominam, że nie bierzemy pod uwagę wskaźnika korygującego, tylko uśredniamy stopę procentową składek. Chodzi o zachowanie większej korelacji pomiędzy poziomem zagrożenia zawodowego a finansowaniem inicjatyw, projektów, których celem byłoby zapobieganie wypadkom przy pracy i chorobom zawodowym. Krótko mówiąc, mechanizm ustalania stopy procentowej składki w mniejszym stopniu pełni rolę motywującą. Stąd, zachodzi potrzeba dostosowania innych mechanizmów zachęcających do podejmowania tego typu inicjatyw.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Dziękuję. Czy ktoś z państwa chce jeszcze zabrać głos? Nie słyszę. Zamykam dyskusję. Stwierdzam zamknięcie pierwszego czytania. Nie zgłoszono wniosku o wysłuchanie publiczne. Przechodzimy do szczegółowego rozpatrzenia projektu.

Czy są uwagi do tytułu ustawy? Nie słyszę. Stwierdzam, że Komisja przyjęła tytuł ustawy.

Czy są uwagi do art. 1? Biuro Legislacyjne, bardzo proszę.

Legislator Robert Durlik:

Pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, mamy pytanie, które, w zależności od odpowiedzi, może zaowocować propozycją poprawki. Chodzi o trzecią zmianę w art. 1 i dodawany art. 37f. W ust. 3 jest mowa, kto może być członkiem Komisji Odwoławczej, zawarte są odpowiednie wymogi. Wskazane jest, między innymi, że osoba nie może być „skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub przestępstwo skarbowe". W celu doprecyzowania, chcemy zaproponować, jeżeli jest to intencją wnioskodawcy, aby była to osoba niekarana za umyślne przestępstwo, jak również za umyślne przestępstwo skarbowe (a nie nieumyślne), po słowie „lub" dopisać wyraz „umyślne". Taka technika jest zastosowana, np. w Kodeksie wyborczym, w którym, ilekroć przy danych stanowiskach jest mowa o niekaralności, intencją jest, że chodzi o czyny popełnione umyślnie – powtarza się przymiotnik „umyślny". Zatem, proponujemy, żeby osoba: „nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe". Chodzi tylko o doprecyzowanie, aby nie było wątpliwości, że nieumyślne popełnienie przestępstwa skarbowego uniemożliwi członkostwo w Komisji Odwoławczej. Jeżeli będzie wola dodania tego przymiotnika, mamy przygotowaną poprawkę.

Podsekretarz stanu w MRPiPS Marcin Zieleniecki:

Pani przewodnicząca, szanowni państwo, propozycja odpowiada rozwiązaniom systemowym. Podobnych przepisów jest dużo więcej, np. ustawa o służbie cywilnej, w której występuje również warunek niekaralności za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe. Generalnie, taka była intencja i zgadzam się z propozycją.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Dziękuję. Przejmuję poprawkę, aczkolwiek zastanawiam się, czy musimy nazywać to poprawką, czy nie stanowi to ogólnego dopełnienia punktu?

Legislator Robert Durlik:

Pani przewodnicząca, nie znam intencji wnioskodawców, zatem jest to zmiana merytoryczna, ponieważ istnieje również nieumyślne przestępstwo.

Przewodnicząca poseł Urszula Rusecka (PiS):

Bardzo proszę o poprawkę. Czy ktoś jest przeciwny wobec przyjęcia poprawki? Nie słyszę. Czy ktoś jest przeciwny wobec przyjęcia art. 1 z zaproponowaną poprawką? Nie słyszę. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 1 włącznie z poprawką.

Czy są uwagi do art. 2? Nie słyszę. Czy ktoś jest przeciwny wobec przyjęcia art. 2? Nie słyszę. Uznaję, że Komisja przyjęła art. 2.

Czy są uwagi do art. 3? Nie słyszę. Czy ktoś jest przeciwny wobec przyjęcia art. 3? Nie słyszę. Uznaję, że Komisja przyjęła art. 3.

Proszę przedstawicieli Biura Legislacyjnego o naniesienie poprawek. Głosujemy nad całością ustawy. Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem całości projektu ustawy? (19) Kto jest przeciwny? (0) Kto wstrzymał się od głosu? (1) Komisja przyjęła projekt ustawy. Pozostał nam wybór posła sprawozdawcy. Proponuję, aby została nim pani Bożena Borys-Szopa. Czy pani poseł się zgadza? Dziękuję. Czy ktoś jest przeciwny wobec tej kandydatury? Nie słyszę. Zatem, Komisja wybrała posła sprawozdawcę.

Czy ktoś z państwa posłów zgłasza wątpliwości co do zgodności projektu ustawy z prawem Unii Europejskiej? Nie słyszę. Stwierdzam, że nie istnieje wątpliwość co do zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej.

Dziękuję. Wyczerpaliśmy porządek obrad dzisiejszej Komisji.